

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1903. július 16.

Csütörtök.

XXII. évfolyam. 57. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona Fél évre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes száma ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petisorsért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyilttér sora 30 fillér.
A hirdetmények a nyiltterek díja előre fizetendő.

Barabás Béla beszámolója.

Nagyvárad Tisza-bukató képviselője, Barabás Béla, vasárnap délután beszámoló beszédet tartott, melyet — ő lévén a függetlenségi párt harszó részének vezetője, — nagy érdeklődéssel vártak az egész országban.

Nagyvárad képviselője, úgy látszik, megalkudott a helyzettel, mert beszámoló beszéde távolról sem oly intranzigens, mint budapesti viselkedése. A harszó folytatását feltételekhez köti. Abbahagyja, ha a miniszterelnök nem zárkózik el ridegen a nemzeti követelések elől; de abbahagyja akkor is, ha nem lesz kellő számú társa a küzdelemben. Azt kérte, bizzák rá, hogy mit fog tenni.

Népgyűlésről lévén szó, rendes szervezés természetesen nem történhetett, annál kevésbbé, mert a halgatóság izgatottsága következtében a beszámolót amugy is sürgősen be kellett fejezni.

Mélyen sajnálatosak azok az összeütközések, amelyek a beszámoló után a nép és a katonaság meg a rendőrség közt történtek. Sebesülések, elfogatások után állott helyre a rend úgyahogy, a kedélyek forrongása azonban még egyre tart.

Barabás és társai a beszámoló napjának lefolyásából is megtanulták, mily sürgős szüksége van ez országnak békére. Rettentő felelősséget vállalnak magukra, akik nem engedik meg, hogy a politikai élet a maga rendes medrébe térjen vissza.

Ez nem azt jelenti, hogy az ellenzék ne teljesítse szigorúan kötelességét a kormányval szemben.

De az ex-lex állapotnak végét kell vetni, a költségvetést meg kell adni az országnak s aztán ám legyen harszó: alkotmányos fegyverekkel, törvényes állapothoz.

De ha a kedélyek izgatását így folytatják, ha a törvényes állapot visszaállítását erőszakosan megátolják akkor magukra zudítják még azoknak a haragját is, akik törekvéseikkel rokonszenveznek.

Ennek az országnak a polgárai: tisztviselők, kereskedők, gazdák, iparosok már éppen eleget szenvedtek az obstrukciós állapot sulya alatt.

A képviselőházból.

Július 13-án hétfőn Apponyi elnökölt. Napirend előtt Rátkay, München s mások között házszabály vita keletkezett. Majd Barabás Béla hozta szóba a Nagyváradon történeteket; bejelentette mentelmi joga megsértését. A rendezavarásért Gerő nagy-

várad főkapitányt tette felelőssé, kit eszeveszettnek tart s ellene szigorú vizsgálatot kért. Héderváry megígérte a vizsgálatot, mert a köz szabadságot nemcsak tartozik, de akarja is megvédeni. Komjáthy és Olay Barabás mentelmi ügyének sürgős tárgyalását kérik. Végül a miniszterelnöki program ellen Vészi József szólalt föl.

A miniszterelnök üdvözlése. Háromszék-vármegye július 14-én Szentiványi Miklós alispán elnöklése alatti közgyűlésében elhatározta, hogy Gróf Khuen Héderváry Károly miniszterelnököt kormányra lépése alkalmából feliratilag üdvözlí.

A nagyváradai beszámoló. Barabás Béla vasárnap tartotta meg beszámolóját óriási közönség előtt Nagyváradon.

Először 6 száz polgár gyűlést tartott és elítélte a Barabás politikáját.

Mikor a szabadelpvüpartiak a térségre vonultak, a rendőrség övta meg őket az inzultusoktól és megis összeütközésre került a két pirt közt a dolog, egy szabadelvü polgárt véresre verték.

Egy ellenzéki választót súlyosan megsebesítettek.

Barabás Béla megérkezése után beszédét megtartotta. Végül arra kérte választóit, hogy bizzák reá, hogy megválassza a helyes utat.

A tömeg a beszéd végén zavargást idézett elő. A rendőrség tizenkét embert elfogott. A tömeg a főkapitányság előtt az elfogottak szabadon bocsátását követelte.

A katonaság szétoszlatta a tüntetőket és elzárták az utcákat.

A tömeg kövekkel dobálta meg a rendőrséget és a kivonult katonaságot. Az összeütközésnél többen megsebesültek.

Örley Kálmán képviselőt a tömeg tettleg bántalmazta. A képviselő megsebesült.

Két rendőr és négy katona, valamint hat választó polgár megsebesült.

A miniszterelnök mandátuma. Temesvárról hétfőn 40 tagú küldöttség érkezett Budapestre és felajánlotta a város képviselőtét gróf Khuen Héderváry miniszterelnöknek, a ki azt elfogadta.

Potsa József temetése.

A mily nagy szeretet és köztiszteltet környékezte áldásos életében a boldogult főispán, oly mértékben nyilvánult meg a részvét a temetés alkalmával is. Sepsiszentgyörgyön s e vármegyében oly nagy temetés még nem volt s hosszú idők telnek el még bizonyára, míg ismét ekkora nagy arányokban nyilvánul meg a közrészvét, mint az a Potsa József hamvai elhantolásánál történt. Ez a nagy részvét mutatja a legékebben, hogy kit vesztett el Háromszék-vármegye s általában az egész székelység Potsa Józsefben!

A temetési aktuson részt vett egész Háromszék-vármegye előkelő világa. A szomszédos megyék valamennyien képviseltették magukat. Brassóvármegyét Lázár István gróf főispán, Jekel Frigyes dr. alispán, Vajna Gábor dr. törvényhatósági bizottsági tag; továbbá Prázmár és Szász-Hermány 7 tagú szász-népviseletben megjelent küldöttsége képviselte. Brassó- és Brassó világott, példát adott, hogy ime így kell a

ban ezenkívül jelen volt a temetésen: Neurihrer Ödön apátplébános a r. kath. egyházközség képviselőjében, továbbá Krajcsócs Béla kir. erdőfelügyelő Ottlik Géza anyakönyvi felügyelő és Lázár Mihály nyugalmazott főispán, ki az elhunynak elődje volt Háromszék-vármegye élén. Nagy-Küküllő-megye képviselőjében Beldi László dr. főispán; Marostordamegye képviselőjében Sándor János főispán, székel kormánybiztos; Udvarhelymegye részéről Damokos Andor dr. alispán; Kolozsvármegye részéről Sándor József országgyűlési képviselő; Kisküküllő megye részéről Csató Gábor alispán, Ferencz Ákos tiszti ügyész, Horvát Ákos főszolgabíró és Kovács Albert táblabíró; Erzsébetváros részéről Trajanovics János polgármester volt jelen.

Már korán reggel özönlött a nép a megye minden községéből s valóságos bucsujárás hely volt a megyeház ujonnan átalakított dísztermében fölállított ravatal. A terem falait fekete drapíriák borították s a gyászompát délszaki növények emelték. A ravatal hatalmas kandelaberek közül emelkedett ki gyönyörű pirosszegfü koszorúkkal és esokrokkal borítva.

Délután 1 órakor már megtelt a hatalmas terem közönséggel. Pont két órakor vonult a terembe a gyászoló család s a gyászszertartást végző tizenhárom r. kath. pap élén Fejér Manó sepsiszentgyörgyi esperes plebánossal. (Grf. Majláth püspök a gelenzei templomszentelés miatt nem végezhetette, mint azt, akarta volna, a temetést.) A Circumdederunt elhangzása után Fejér M. beszentelte a koporsót. A beszentelés után Szentiványi Miklós Háromszék-vármegye alispánja lépett a ravatalhoz s a következő, mélyen éterzett beszéddel vett bucsut Háromszék-vármegye törvényhatósága és tisztikara nevében.

„Nagy megilletődéssel veszem a szót ajakamra, hogy e kihűlt szellemtől, Háromszék-vármegye törvényhatósági bizottsága, hálás tisztikara és Háromszék-vármegye fiai és leányai, közönsége nevében elbucsuzzak — Isten világosítsd elmémet, erősítsd gyenge idegeimet, hogy e nagy férfuról méltón tudjak szólni.

26 évi főispánsága e vármegye történetének egy új, egy szép, egy mgasztos füzetét képezi, méltó ahhoz a részhez, a melyet a hősök vívtak; vívott ő is e törvényhatóság terén a hazáért, a nemzetért, függetlenségért, a ki e koporsóban nyugszik; — vezére volt e vármegyének, vezére, hogy küzdje ki a szabadságot, küzdje ki a lelki szabadságot, a nemzet megerősödését, küzdje ki a vármegye közjainak előhaladását, előmenetelét, fokról-fokra fejlődését.

És ki lehetett volna méltóbb e tiszt teljesítésére, a kinek szíve dobbanása azt sugta, arra tanította, hogy a munka nemesít, e nemes munka és az a nemes munka, melyet székel faja felvirágozására végzett. Ez adta az erőt, a fejlődést, hogy a mint ő őszinte szíve tiszta dobbanásával megyen elől, követni fogják a jók, a nemesek, e vármegye közönsége, mert hisz mindnyájunk szíven fekszik a haza, a vármegye jóléte úgy anyagi, mint társadalmi téren egyaránt.

Ez a nemes munka párosulva a kötelességérzet teljesítésével, ezzel járt ő elől előttünk, tisztviselők előtt.

Ő tanított meg minket, hogy a törvényhatóság tisztviselőinek a szabad választás, a megyei mandatum alapján kell történni, a kötelességet, azt szívből kell teljesíteni.

Oh mily nemes ez emlék. És az a tiszta jellem a becsület egyenes utján, mint iránynak követése, arról egy hajszálnyira el nem tévedés, mely szintén a tisztviselő világott, példát adott, hogy ime így kell a

férfinak, a ki a köztérre van állítva, így kell haladnia és cselelnie biztos, el nem téveszthető.

A hazaszeretet, a királyi trón iránti hűség, ez mind disztó erény. Milyen szépen voltak egyesülve e kebelben és a vallásos szent érzet, ez irányozta egész valóját, ez adott erőt, k tartást, mert hitte, tudta és meg volt győződve, hogy bármily magas, szent legyen a célja, a vallás ereje nincsen ott, el nem érhető.

Kivánnám nemes jellemedet festeni, oh megdicsőült lelki szellemed engedjen meg, hogy nem tudok méltóan szólani nagyságodról, arról a szeretetről, melylyel a vármegyét körülvetted, a melyért a vármegye téged a „Székelyek atyja“ díszes névvel tüntetett ki.

Tekints le ékes hazádból, adj továbbra is erőt, biztatást, azon szép nemes munkához, melyet te tovább folytatni akartál, mert hiszen, a mint más annyi szép, nemes tett után nyugalomra vágyik, a te székely szerető szived, lelked nem sovárgott a nyugalom után, tovább dolgozott, munkálkodott a székely nemzét tétőző sebeinek beheggesztésére.

E nemes harcban gyengült el lelked.

Istennek áldása kíséren, emléked mindnyájunk szívébe van vésve és az, a ki e téren tetteiben, érzésekben gazdag életednek történetét írja meg, az mindig a te nevednek dicsőségét, hallhatatlanságát fogja dicsőíteni, mely nem enyészik el s éreznél állandóbban hirdeti neved, addig, míg székely lesz e vármegyében.

Isten küldjön vigasztalást mindnyájunkra, a gyermekekre, a kik ilyen atyát siratnak, legyen mindeniknél követésre való példa.

Neki adj örök nyugalmat, abban az anyaföldben, a melynek rögeit kívánta, hogy koporsójára hulljanak.

Mig a ravatal körül ezek történtek, lenn a megyeház előtt az ezrekre nőtt nép s a temetésen résztvevő testületek, intézetek és hatóságok a temetőig eső tért teljesen elfoglalták. Több mint 6000 ember állott sorfalat, mikor fél 3 órakor utolsó útjára vitték a „székelyek atyjá“-t. A gyászmenetet a vármegyei főúrnaház növendékei nyitották meg. Ezután a tűzoltó egyesület vonult zenekarával. A tűzoltók után a zászlók alatt kivonult különböző egyesületek következtek, majd pedig a katonai és polgári hatóságok képviselői. A szertartást végző tizenhárom pap után egy diszruhás vármegyei huszár következett a megye díszes lobogójával, majd egy másik diszruhás vármegyei huszár a kamarási kulcsal. A vármegye tisztikara és a törvényhatósági bizottság tagjai után következett a hat fekete lótlól vont gyászkoesi. A test mellett jobbról és balról a megye főjegyzője, három aljegyzője és a négy járási főszolgabíró hal-

dott. A gyászkoesi után az elhunyt családja, rokonsága s a nagy közönség végtelen hosszú sora zárta be az impozáns menetet.

A temetőben a sírnál ifj. Gödri Ferenc Sepsiszentgyörgy város polgármestere bucsuztatta el az elhunytat, mint a város, diszpolgárát a következő, szívhez szóló ékes beszéddel:

„Megálljatok egy pillanatra még érzéketlen görongyei az anyaföldnek, mielőtt örökre eltakarnátok szemeink előtt koporsóját annak a kihűlt nagy szívnak, mely érettség egykor oly melegen dobogott!

Várjatok egy pillanatra és gyászos dübörgéssel ne hulljatok e koporsóra még ti rögek, — kik csak azért vagytok érdemesek arra, hogy elfödhettek e nagy féltu tetemet előlünk, mert az ezernyi vérről és verejtékről öntözött édes haza megszentelt földéből vettétek származástokat. Abból, az évezreden át annyiszor megénekelt és megsiratott székely nemzétiföldből, melyet Ő — ki itt fog pihenni lent — akéni szeretett volna egykor látni, mint a székely kánaannak ígért földét.

Oh, mennyit küzdött, fáradozott e szent gondolatért, áldottá tenni ezt a mi földünket s boldoggá rajta az ő nemzétét! Egész életének járat erre szentelte s az Ur kegyesen meghosszabbította az ő hivataloskodásának napjait, hogy közelebb juthasson a nagy célhoz, melyet nemes elhatározással maga elé tűzött.

De hiába; a munka nagyon hosszú volt s az élet hozzá oly igen rövid... Fényes sikerei és győzedelmei közben roskadt össze a dicső vezér; kihullt kezéből az igazság kardja s a zászló, melyre a székelység, a büszke multu Háromszék és a hazafias város közjava vala arannyal hímözve, busan aláhanyatolt...

S most itt állunk e néma sír fölött, szívünkben gyász és kétségbeesés, oh mert nincsen balzsam Gileádnak a mi fájdalunkra...

Hiszzen az, ki huszonhat éven keresztül pihenést nem ismerve dolgozott nálunk a közjóért; ki lelke fényes tehetségeinek égő fáklyájával élte utolsó percéig bevilágította előhaladásunk rögös útjait; ki fáját forrón szerető szívének izzó lángolásával annyiszor melegítette föl a székely ügy iránt közönyös, hideg szíveket; ki az elhagyott árváknak gondját fölvevé s a szülői ház elveszett paradicsoma helyett megmentő új otthont épített nekik; kinek a jaja a szenvedők panasza előtt mindig tárva nyitva állt s a bánatos arczokról annyiszor törölte le a keserűségnek nehéz könnyeit — nincsen többé, nincsen többé...

Ki számtalan közintézetet állított; iskolákat, muzeumot, pénzüzeteket, ipartelepeket, egyesületeket gyámoltott, fejlesztett, hogy azoknak hatal-

mával kivezérelhesse a testi és lelki szegénység sivar pusztájából az ő választott népet; ki a hazaszeretet s az előhaladás tűzében összeolvasztotta még az egymással ellenséges lelkeket is, és erős lánczot kovácsolt belőlük, hogy lekötözze vele a visszavonás és gyűlölködés átkos démonait; a ki oly hosszú, szép időn át tartotta és melengette védő szárnyai alatt e város minden intézményét és soha nem szűnt meg jelenünket védelmezni, jövőnket építeni, mindnyájunkat tolmácsolni és irányítani; és a ki annyira szeretett bennünket, hogy még halálában is e város földével akart egy porrá válni: ez a lánglelkű nagy székely; az okosan szerető családfő, az egyházának buzgó hitű pátronusa, az egész országban kimagasló főispán és Sepsiszentgyörgy városának örökérdemű diszpolgára: Hato ykai Pótsa József nincsen többé — hazájáért lángoló nemes szíve örökre kialudott...

Az erős, hatalmas oszlopot, melyen egy negyedszázadon át nyugodott közügyünk és közbékességünk épülete, kidöntötte és összetörte a halálnak vak Sámsona, hogy a gyásznak és fájdalomnak törmelékivel temessen be minket.

Könnyes szemekkel, őszinte mély bánattal és a vele átélt szép multnak ma már gyászféltalborult képével szívünkben veszünk örök bucsút a nagy halottól. Mert igazán nagy volt ő. És mily szép és ékes vala galambos fején „az öregségnek koronája mely az igazság utában találta“...

Egyaránt fölékesítette őt, úgy a királyoknak királya: szép családdal, nemes szívű gyermekekkel és unokákkal, mint a magyarok királya legmagasabb kitüntetésekkel; valamint székely nemzete, embertársai is: a mély tisztületnek, szeretetnek és ragaszkodásnak hervadtlan koszorúival.

S mindezt azért érte el, mindezt azért érdemelte ki mert nyugodt lélekkel és tiszta szívvel szólhatott így halálának órájában az apostollal: Én uram, istenem, „ama nemes harcot én megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam“...

Hossza ideig nem fogunk még hozzá hasonló nagy székelyt megsirítani. Oh, vajha megvigasztalhatnánk minket e perczben hitünknek eme magas szavai: „ne sirassátok őt, mert csak akkor sirathatnátok nagyon, ha nem érdemelte volna meg, hogy örökké sirassátok“...

Lelkünk mélyében örökké siratva bucsuzunk el tőled nemes nagy halott. Mind itt vagyunk kiket egykor annyira szerettél: sirató családot, egyházad, vármegyéd, városod, tis tvíslőd, barátaid, árvaid, székely néped, nagyok és kicsinyek egyaránt — és poraidra mindnyájan áldást mondva, válnak meg tőled!

Nyugodj csendesben, mert koporsód hatalmán erőt vett már nemzedek örök hálája és tetteidnek

T Á R C Z A.

Álmok, vágyak...

Álmok, vágyak kelnek újra
Viharverte szívemen,
Tavaszi álmok, csodás vágyak
Kergetőznek idebenn.

Bokor zöldül, virág nyílik
Itt a bimbófakadás,
Éltem delén állva nézem
Szin, illatja mi más.

Réges-régen, duzzadó szív
Első tavasz reggelén,
Hajh, de másként néztem akkor,
Hajh, mi mást éreztem én.

Mintha varázs-fátyol szállna
Szemem előtt felfelé,
Mely a boldog emlékezés
Láthatárát elfödé.

Látom ismét a kis házat,
Kertecskőjét, udvarát,
Kora reggel, késő este
Értem nyíló ablakát.

Ablakából kihajolva
Barna lányka mosolyog,

Boldogság derüje arczán, --
Társai az angyalok.

Ablak alatt áll egy ifju,
Szeme ragyog, oly csodás,
Földöntuli, boldog üdvöt
Visszafénylő ragyogás.

Suttogón csevegnek, halkán
Ajkuk majd hogy összeér,
Bug a lányka: „Ugy szeretlek,
Életemet éltedél!“

Sug az ifju: „Üdvösségem,
Szép szerelnem, mindenem,
Mátkaságunk boldogsága,
Legyen örök, végtelen!“

Végtelen, mint az öröklét
Legyen ez a szerelem;
Holtomiglan, holtomiglan
Ossza szíved meg velem!“

S az elhangzó fogadásban
Összeforr a két ajak...
Száll a fátyol, szerte foszlik —
A varázslat megszakad.

Kis szobánkban ülök ismét, —
Álomlátás volt a kép,
Báronypuha lány kacsóktól
Simogatva ébredék.

Drága lánykám kis kacsója
Simul végig arczomon,
Csillag szeme reám ragyog
Bűvös nyári alkonyon.

Bűvös alkony, nyári alkony...
Lemenőben már a nap;
Egyre sötétül körülöm
Az éj már-már öszezsap.

Csak ez a két csillag ragyog
Rendületlen biztatón:
„Mit se félj!... Van még szeretet
Mely kíséren utadon.

Küzdhetsz bátran ideálért,
Hevüléssed szép s nemes;
Bármilyen földi sorsod
Neked élni érdemes.

Megszünhet a vágy s szerelem,
Megmarad a szeretet;
Igaz szívvel az szeret csak,
Ki ezt osztja meg veled!

Mindig ujul a természet,
Látszat csak az elmúlás;
Szerettinként élni édes,
Szerelmünk csak — álmodás!“

Kemény Lajos.

fénye világot késő századokra vet. Minden időben áldott és dicső leendő nagy emlékezeted miközöttünk, — örökre: Isten veled!

Most a Dávidka sepsiszentgyörgyi első zenekarának bucsuja következett. Nem tartozott a temetési szertartáshoz e bucsuzás, de azért mindenkit mélyen megthott a nagy hálának e meglepő kifejezése. A boldogult Kegyelmes Urnak két kedvenc dalát; „Azt mondják, nem adnak engem galambomnak” és „Szomorú fű hervadt lombja” játszották el igazi, mély érzéssel, melynek hatása alatt szem nem maradt szárazon. E közben lebozsátották a sirba a koporsót s elhelyezték rá a tömördek sok koszoru közül a család tagjainak koszoruit s a boldogult legkedvencebb intézménye: a fiúirvaház növendékeinek piros szegfüvekből font élővirágkoszoruját s azzal ráhullt a hant a koporsóra, hogy — a boldogult kívánsága szerint — „a mi földi volt belőle, egyesüljön az édes anyafölddel, melyből vétették!” A gyászoló s résztvevő közönség meghatva mondott utolsó Isten hozzádot elhunyt feleségének, kinél nagyobb székely, lelkeesebb hazafi és nemesebb emberbarát még nem ült e megye főispáni székében. Áldott legyen emlékezte mindörökre!

Szinészet.

— Polgár Béla Kézdivásárhelyen. —

Julius 10-én volt a „Drótostót” cz. nagy operette előadása nagyrészt telt ház előtt.

A darabról és a szereplőkről csak a legjobbat lehet mondani s ehhez méltóan a közönség is sokszor élénk tetszésének adott kifejezést. A nő szereplők közül Térey I. nek (Zsuzska) talán ez volt az első nagyobb szerepe. Meg is látszott az izgatottság rajta, de azért egy kezdőnek megfelelő sikerrel játszott. Valódi művészi játékot mutattak: Szilágyi Erzi (Jankó), Kendi Boriska (Zsuzska) és Koppán Margit (Mici).

A férfiak közül első helyen ez este is Bolgár Béla (Pfefferkorn) és Rátkay (Günther) állottak. Továbbá sikerült Kemény (Jankó) és Szőreg (Mócs) játéka is, szóval az utolsó előadás is összességben, gondos és méltó volt Polgár Béla színtársulatához. Utolsó előadásul is a „Drótostót” került színre, csekély közönség előtt.

A társulat innen Kovásznára ment, hol hétfőn volt a bemutató a „Doktor”-urral. Melegen ajánljuk a jó kovásznaiak párfogatásába a derék társulatot, melynek működésére még nemsokára visszatérünk.

Rákóczi-ünnepély Sepsiszentgyörgyön.

A háromszékmegyei egyetemi hallgatók vasárnap szép ünnepélyt rendeztek Rákóczinak.

Az ünnepély alkalmából a ref. templomban isteni tisztelet volt, melyen Szabó Jenő tartott alkalmi beszédet. Isteni tisztelet után matiné volt a városházban, mely zsufolásig telve volt ünneplő közönséggel. „Rákóczi trombitája” című alkalmi dalmű után, melyet Bathó J., Hadnagy Antal, Jakab Álmos és Kurkó Gy. énekeltek el nagy hatással, Zsögön Zoltán lapunk munkatársa szavalt a Rákócziról írt szép versét, kitűnő előadásával fellekesítve a közönséget. Ünnepi beszédet Lun Béla egyetemi köri előadó mondott Dr. Benedek János képviselő helyett, ki nem jött el. A csinos beszéd után Szabó Jenő szavalt el az alkalomra írt „Rákóczi” cz. kiváló költeményét, Kelemen Lajosné urhölgy, művészi zongorakísérettel. Majd a ref. dalkör énekelt kedves kurucznotákat s végül Magos János tőrogatója gyönyörködtette a közönséget, mely innen lelkes hangulatban ment a közbédre, hol tősztokat mondtattak Gódr Ferenc, Sándor József képviselő, Gyárfás Sándor theológus, Tompa Kálmán, Dr. Nagy György, ifj. Benedek János, Budó Albert s még sokan.

Délután a honvédeleknél folytatták az ünnepélyt. A szomszéd községekből sokan jöttek el ide, az uzoni tűzoltók testületileg vettek részt. A városból azonban sokan elmaradtak. Itt is a ref. dalárda hazafias éneke nyitotta meg az ünnepélyt. Megnyitó beszédet Szotyori Lajos theológus tartott;

utána Sándor József képviselő mondotta el remek, szép ünnepi beszédét, melynek kiált azon része, melyben Rákóczinak a székelyekről szóló nyilatkozatát produkálta, nagy hatást, viharos lelkesedést keltett. A zajosan megéljenzett gyönyörű szónoklat után Tompa Kálmán kolozsvári színész szavalt el „Rákóczi lelke” című igen sikerült versét, művészi hatással; a mely után Gyárfás Sándor theológus tett koszorú ügyes beszéd kíséretében a honvéd emlékre. Végül a tűzoltó zenekar adta elő a Himnusz s ezzel az ünnepély e része véget ért.

Este a városházban volt pompás műsoros estély, melynek kimagasló pontját Dr. János Benedek fővárosi tanár ünnepi szónoklata képezte, melyért a közönség zajos és lelkes ovációkban részesítette a kitűnő székely író s tanárt. Kivüle Nagy Terka k. a. és Ince Gábor szavaltak nagy tetszés közt, végül táncz fejezte be a sokáig emlékezetes napot.

NAPI HIREK.

— Kállay Béni közös pénzügyminiszter halála Kállay Béni közös pénzügyminiszter július 13-án délelben Bécsben meghalt. A jeles államférfi halála minden körben megdöbbenést kelt. Bár már hosszabb idő óta betegeskedett, állapota csak halála napján hirtelen fordult hirtelen válságosra. Alig-hogy földáták a halotti szentségeket, déli fél 1 órakor esendesen, szenvedés nélkül elhunyt.

— Kinevezések. Gróf Majláth Gusztáv Károly püspök kinevezte Sipos Károly székelyudvarhelyi káplánt Szentkatolnára lelkészszó; Holló János torjai káplánt székelyudvarhelyi, Gábori Dénes ujnissé áldozó papot kézdizsentsléleki, Kovács Andrást gelenczei, Petri Józsefet Torjára káplánoknak. A kinevezések közül szerencsésnek tartjuk kivált a szentkatolnait, mert az új lelkész Sipos Károlyban Szentkatolna és Hatolyka egy szerény de agilis, lelkes és munkás papot nyertek.

— A pápa állapota. A legutolsó római táviratok szerint a pápa állapota hanyatlak; ereje immár teljesen fogytán van. Érverése gyenge: 92; léleketétele kinos; lábai dagadnak. Most már bizonyos a katasztrófa haladéktalan bekövetkezése.

— Eljegyzés. Ifj. Kálmán, takarékpénztári könyvvezető, néhai J. Diénes Lajos kir. közjegyző és neje Kovács Teréz urhölgy fia, f. hó 12-én tartotta szűk családi körben eljegyzését, Kézdivásárhelyen, Zajzon Piroskával, Zajzon Lázár kézdizsárhelyi tekintélyes ügyvéd, takarékpénztári ügyész és neje sz. Hankó Lujza urhölgy bájos és szép nevelt leányával. Zavartalan boldogság legyen a szép frigy kísérője!

— Véglegesítés. Darányi Ignác földmívelési miniszter Balázs Károly kézdizsárhelyi m. kir. állatorvosokat, mindketőt a XI-ik fizetési osztályban, jelen állásukban véglegesítette.

— Koszoru megváltás. Potsa József v. b. t. f. főispán ravatalára helyezni szándékozott koszorú megváltása címén — az elhunyt nemesintencziójához híven ezer koronát meghaladó összeg gyűlt össze Háromszékvármegye alispáni hivatalában. Ez az összeg — az árvaházak között fog mint Potsa József — koszoru megváltási alapítvány szétosztatni.

— Templomszentelés Gelenczén. Gróf Majláth Gusztáv Károly püspök július 11-én d. u. 1 órakor Gelenczére érkezett az új r. kath. templom felszentelésére. A községben Csoma Imre nagybirtokos kuriája előtt felállított díszkapunál várta a község egész népe, kik nevében János Miklós, egyháztanácsos fogadta szép beszéddel a püspököt, ki örömet fejezte ki, hogy végre felszentelheti az Urnak e szép hujlékát. Még egy kedves kis angyal: Csoma Imre tekintélyes nagybirtokos unokája, a bájos Csoma Klára mondott csinos üdvözlöt a püspöknek, átnyujtva egy szép virágcsokrot, miket a püspök nyájas szavakban megköszönve, a menet élén az új templomba hajtatott. Itt Solyom Géza a község buzgó plebánosa üdvözölte a főpásztort ékes szavakban nyilvánítva a hitközség s a maga hódolatát. A templom zsufolásig megtelt hívőkkel, kikhez Majláth püspök gyönyörű beszédet intézett, majd imádkozott a hívők s a pápa jóllétéért; még Pécsi

Arnold, Jézus-társasági atya szónokolt s aztán kezdetét vette a hívek gyóntatása, előkészítése a bér-málásra, melyet maga a fáradhatatlan főpásztor laudatlan tevékenységgel vezetett késő éjjeli órákig s folytatott másnap reggel is. Julius 12-én reggel a régi templomban misézett és áldoztatott a főpásztor, azután 8 órakor megkezdte az új templom felszentelési szertartásait 23 pap segédkezésével. A felszentelés szertartása déli 1 óra után ért véget, ekkor Balázs Ferenc torjai esperes fényes segédlettel csendes misét mondott, közben megáldoztatott mintegy 300 hívőt. Mise végeztével Balogh József csik-somlyói hittanár beszélt a hívekhez s azután a püspök mintegy 160 hívőnek feladta a bér-málás szentségét, előbb azonban lélekemelő beszédben szónokolt a bér-málásokhoz, a szentlélek kegyelmét esdve le egyszersmind rájuk. Délután 2 órakor ért véget a nagyszabású, magasztos templomszentelési ceremónia, melynek egyik pontja, a helyi plebános alkalmi beszéde a miatt, mert a szertartás így is igen hosszú nyult, sokak sajnálatára elmaradt. Fél 3 órakor a püspök tiszteletére Solyom Géza plebános vendégszerető asztalánál gazdag lakoma volt, melyen mintegy 60-on vettek részt a legjobb kedélyhangulatban. A püspök az nap d. u. 6 órakor a gróf Mikes Ármán fogatán Kézdivásárhelyre utazott, a hol az általa nagyon kedvelt minoriták konventjébe, Hassák Vidor igazgatóhoz szállt meg, egy kedélyes estét töltvén együtt a vendégszerető derék szerzetesekkel. Másnap reggel Kászonyfaluba s estére Csiksomlyóra utazott a tanárok és tanítók lelki gyakorlatának vezetésére. Megelőzőleg július 10-én délután a kegyes főpásztor Torján, Balázs Ferenc esperesnél s ottani híveinél tett látogatást. Itt Balázs esperes üdvözölte röviden, de ékeken a püspököt majd br. Apór József VIII. o. tanuló mondott szíves istenhozottat, mely után a főpásztor a templomba hajtatott s ott imádkozott, majd predikált szívhez szóló szónoklatával elragadva a hívőket, kik közül igen sokan gyóntak s másnap áldoztak a munkában fáradhatatlan főpápnak.

— Nagy tűzvész Hilibben. Julius 14-én kedden délután 2 órakor tűz ütött ki Hilibben; a róm. kath. templom szomszédságában egy csűr gyúlt meg s az épen uralkodó szél irányban oly gyorsan terjedt a tűzvész a templom során ki egész az erdőalj felé, hogy pár óra alatt mintegy 80 épület lett a lángok martalékává, a nélkül, hogy azokból csak valamit is menteni lehetett volna. A lakosság kün a mezőn dolgozott s mire hazaérkeztek: legtöbb már csak romjait találta lakóházának, gazdasági épületeinek. A kár sok ezerre rug, egyelőre még sem lehet becsülni. A kézdizsárhelyi önk. tűzoltó egyesület egy derék csapata mihelyt értesült, azonnal kivonult teljes felszereléssel a tűzhöz s hozzáállott derakasan az oltási munkához, a lokalizálásról már szó sem lehetett, mivel a szél irányában az összes épületek porig égtek, a tűz oka ismeretlen; valószínűleg gyújtogatás eredménye.

— Petőfi emlékünnepe. A „Segesvári Magyar Kaszinó” és a „Segesvári Magyar Polgári Kör” szabadságharcunk lázlelkű költője, Petőfi Sándor diós halálának 54-ik évfordulója alkalmából Fehéregyházán 1903. július 31-én emlékünnepet fog tartani. Hazafias üdvözlötlet kéri fel a rendezőség honfitársainkat, hogy zarándokoljanak el e napon a magyar nemzet Mekkájába, hogy a legszentebb sir előtt minél számosabban róják le kegyeletük adóját. A mely nemzet hőseinek emléket kegyelettel őrizi, az saját magát teszi nagygyá. A testületek és résztvevni óhajtok résztvételüket legkésőbb 1903 évi július hó 18-ig Segesvárt a „Magyar Polgár Kör” helyiségében szóval, vagy levélben sziveskedjenek bejelenteni.

— Öngyilkos leány. Farkas Róza, 19 éves hajadon, néhai Farkas Lajos kézdizsárhely-kantalmolnár leánya, f. hó 14-én d. u. egy revolverrel szíven lötte magát s azonnal szörnyet halt. Tettének oka ismeretlen.

— Micsinai elítélve. A hírhedt budapesti sikkasztó postaköcsist Micsinai Mihályt a budapesti kir. törvényszék négy évi fegyházra ítélte el.

— Köszönet. Mindazoknak, kik felejtethetetlen kis leányunknak temetése alkalmából kegyes részvételt voltak irántuk: e helyen hálás szívvel mondunk őszinte köszönetet. Kézdivásárhely, 1903. jul. 15-én. Molnár Gyula és neje.

Hirdetések.

2091/903. szám tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy Bitai Mátyás végrehajtónak Bitai Gergely végrehajtást szenvedő elleni 176 korona tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajási ügyében Telek község határán fekvő, a teleki 76. sz. tjkvben foglalt 192, 193. hrsz. ingatlanra 348 kor., a 404. hrsz. ingatlanra 19 kor., a 435., 436. hrsz. ingatlanra 27 kor., az 509. hrsz. ingatlanra 16 kor., a 687. hrsz. ingatlanra 7 kor., az 1048. hrsz. ingatlanra 39 kor., az 1281. hrsz. ingatlanra 23 kor., az 1403. hrsz. ingatlanra 36 kor., az 1765. hrsz. ingatlanra 43 kor., a 2519. hrsz. ingatlanra 11 korona, a 2609. hrsz. ingatlanra 71 korona, a 2634. hrsz. ingatlanra 73 korona, összesen 710 koronában ezennel megállapított kiáltási árban a C 9. alatti haszonélvezeti jog sérelme nélkül az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatl. az 1903. évi augusztus hó 31-ik napján délelőtt 9 órakor Telek község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság, mint tlkvi hatóság. Kelt Kovásznán, 1903. évi április hó 29. napján.

Szava Jakab,
kir. aljbíró.

147. 1-1.)

Sz. 482-903. vgh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi 60. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. tszéknak 5718/903. tlkvi. és a kézdivásárhelyi kir. bíróságnak. V. 433/3 sz. végzése következtében Dr. Lukács Vilmos kézdivásárhelyi ügyvéd által képviselt Bardocz Sándor szászfalusi lakos javára Dénes György és özv. Dénes Györgyné Kelemen Amália lemhényi lakosok ellen 1000 korona s jár. erejéig 1903. évi június 15. napján foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1741 korona 40 fillérre becsült következő ingóságok um:

Végrehajtást szenvedettek lakásukon házi butorok, hordó szekerek, cserefa karók, sasnak valók, cserefa sasok, vasborna, szekérlajtórjak, repavágógép, juh gyapjuk és a belseghez tartozó kertben lévő pityóka, törökbuza és széna, here termések. Továbbá Lemhény község határában az ugynevezett templom határban 2 köblös földön lévő buzatermés 90 korona, ugyanazon határban 4 köblös földön lévő elvegyes buzatermés 210 korona, ugyanazon határban a 4-ed lábban 6 vékás földön lévő rozstermés 80 korona, ugyanazon határ-

ban a 3-ad lábban 3 vékás földön lévő feltermelés 20 korona, a keresztuton egy köblös földön lévő elvegyes gabona termés 36 korona, ugyanazon határban 6 vékás földön lévő rozstermés felerészben 40 kor., ugyanott 7 vékás földön lévő rozstermés 90 korona. Képhatárban lévő 5 vékás földön 3-ad lábban fekete-borsós árpa felerészben 30 korona. Vaslábban 3 vékás földön lévő buza-termés felerészben 25 kor. Sárkalábban 5 vékás földön lévő fekete-borsós árpa felerészben 50 korona, ugyanottani határban 4 köblös földön lévő háziborsó és árpatermés felerészben 100 korona, szigeti tavallábban 4 vékás földön fekete-borsósárpa felerészben 25 korona, Burdilábban 5 vékás földön vegyesárpa 25 korona. A nyújtódi határban a lemhényre menő 3-ad lábban 2 köblös földön rozsz felerészben 50 korona, Kéjhatárban az általi utra menő 5-ik távirdafánál levő 4 vékás földön borsós árpa felerészben 25 korona, ugyanott a II o i lábban 10 vékás földön tiszta árpa felerészben 80 korona ugyanottani határban lévő 2 vékás földön elvegyes árpa felerészben 40 korona, ugyanott 6 vékás földön vegyes árpa felerészben 40 korona ugyanott szintén 2 vékás földön elvegyes árpa felerészben 10 korona. Lemhény községben Jakabos Dénes szemből lévő kertbeni fűtermés 40 korona, ugyanottani közs. szélén a Dénes réten kaszálón 3 rend szénafű 8 korona, Andrások vápjában lévő kaszálón 5 szekér fűtermés 80 kor. Ikafalvi réten lévő kaszálón 2 szekér széna 40 korona, Dénesek réjtjén lévő kaszálón 6 szekér szénatermés 100 korona, Borostartomány laluvég határban lévő szénatermés 16 kor, ugyanottani határban lévő kaszálón 2 hold területű kaszálón széna termés 50 korona ugyanott a pityókával bevett földön lévő termés 40 korona, Borostartomány barok rét előtt lévő kaszálón szénatermés 10 korona, Buzaszeghatárban lévő földön zab 30 korona, ugyanottani helyen lévő kaszálón fűtermés felerészben 30 kor., képhatárban lévő földön tiszta árpa felerészben 16 korona, Képhatárban köhídnál lévő szénatermés 10 korona, kikiáltási árban nyilvános árverésen eladatnak, mely árverésnek a kézdivásárhelyi kir. tszék. és bíróságoknak fenti sz. végzése folytán 1000 K. tőkekövetelés, ennek 1900. febr. 23-tól járó 6% kamatai, eddigi 120 korona 92 fillérben bírósággal megállapított és a még felmerülő költségek erejéig Lemhény község házánál, leendő eszközlésére 1903. Julius 22-ik napjának délelőtt 8 órája batáridőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni, amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kézdivásárhely, 1903. július 9-én.
Mánya Agoston,
kir. bírósági végrehajtó.

Nyomatott Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdivásárhelyt.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2½ egész 12 lécérig, származású, továbbá járgány-cséplőgépek, löher-cséplők, tisztító-posták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

"Columbia-Drill"
legjobb sorvetőgépek, zsekvágók, repavágók, kukorica-morsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kíváncsra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincoln törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

(122. 3-18.)

BUTOR

anyakönyvi hivatalok berendezésére, valamint községi előljáróságok részére úgy készpénzért, mint részletfizetésre kapható

butorraktáromban

Kézdivásárhelyt,

hol állandóan raktáron van: szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezés, ruha- és étesszékény, szalon- és ebédlő-asztal, ágy, mosdó és éjjeli szekrény továbbá: magas, félmagas, háttas és heverő divány, garnitúra, matraccz, fali és toalett tükör, nád- és préselt ületű hajlitott szék, ablak carnis, stb. melyeket olcsó árak mellett becsátok szíves rendelkezésre.

Tisztelettel:
Ifj. Jancsó Mózes,
butorraktáros.

Nyomdász tanulónak
(jó családból való) 2 fű felvétetik Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában. Kik polgári iskolában vagy gimnáziumban jártak előnyben részesülnek.

Hirdetések jutányos áron felvétetnek a lap kiadóhivatalában.